

alene at blive kaffjendt med, hvem der for Fremtiden skal have Ret til at optræde som private Klager. Hvis man vedtager dette Vædringsforslag under Nr. 20, saa vil Sølgen deraf blive, at man ikke blot maa kjende denne Lov, men ogsaa alle ældre Love; Sa, dette er nu de Herrers Mening, som samstemmer med det ærede Medlem, der er Ordfører for Forslagsstillerne; men jeg tror, at der er andre ærede Medlemmer, som have en anden Mening, til dem hører jeg ialfald; jeg anser det ikke for at være heldigt, at man saaledes viser hen til ældre Love især paa saa uklar en Maade som her. Men nu vil jeg se bort deraf. Selv om man kommer over denne Banffelighed, saa vil der opstaa andre Banffeligheder og ganske mærkelige Banffeligheder; thi man faar da den offentlige og private Forsølgning i den Grad blandede ind i hinanden, at det vistnok ikke vil være muligt at finde ud deraf. Jeg skal nævne nogle Exemp-ler. Idet jeg forudsætter, at dette Vædringsforslag vedtages, vil Reglen være den, at en Overtrædelse af § 6, som handler om Jagt med Mynder, bliver Gjenstand for privat Paatale, medens Overtrædelse af den følgende § 7, som handler om Udøvelse af Jagt ved Hjælp af Fælber, Sare og Snarer, skal være Gjenstand for offentlig Paatale; hvilken fornuftig Grund er der til i det ene Tilfælde at have privat Paatale, men i det andet Tilfælde at have offentlig Forsølgning, da dog Grunden, hvorfor man har begge disse Bestemmelser, omtrent er den samme? At fhyde en Grævling eller en Brøffugl i Fredningstiden vil efter ærede Medlemmers Forslag blive Gjenstand for offentlig Paatale, idet vi nemlig her have en Overtrædelse af en ny Fredningsbestemmelse, som altsaa fordrer offentlig Paatale, medens derimod det at fhyde et Raad-tyr eller en Algerhøne i Fredningstiden, hvilket allerede er forbudt i den ældre Lovgivning, bliver Gjenstand for privat Paatale. Man faar saaledes efter § 11 en uendelig Afspærling af private og offentlige Paataler. Jeg tror ikke, at det vil være ønskeligt, at man faar en saadan Uklarhed ind i Loven. Jeg tror ikke, at de, som have Interesse af at kjende Jagtløvene og ville følge og hævde dem,

vilde være meget taknemlige for en saadan Af-sattelse. Den, der i Fredningstiden fhyder en Hare og sælger den, faar mindst to Sager paa Halsen. Den ene bliver privat, og paatales af en i samme Sogn boende Jagteier; og fordi Paaggældende har solgt den samme Hare, bliver han offentlig Paatale undergivet; det tror jeg ikke er rigtigt. I § 15 er der et andet Exempel, som maa gjøre det indlysende for de Herrer, hvilket Virvar den foreslaede Bestemmelse fører ind i Loven. Efter § 15, 2det Stykke, vil, naar de Herrers Forslag vedtages, de, der uberettiget samle vilde Fugles Eg, komme under privat Paatale, thi saadan Indsamling er alt forbudt efter den ældre Lovgivning; men det at foretage Indsamling af Eg paa Steder, hvor Fuglene bygge Kolonier, er en ny Bestemmelse, der skal Paatalen være offentlig; jeg ser ikke nogen Grund dertil. Den Peter, som uden Hjemmel ude paa Glaciet her ved Byen giver sig af med at fange Sangfugle, skal tiltales for den offentlige Politret efter de ærede Medlemmers Forslag, medens enhver anden ubesøiet Fuglængers Birkfomhed bliver Gjenstand for privat Paatale; jeg ser heller ikke nogen Grund til denne Forskjel. Men de Herrer kunne vistnok til Alt dette sige: Det er os temmelig ligegyldigt, om det just ikke tages saa note med Adskillelsen mellem den private og den offentlige Forsølgning; thi i Loven er tilstrækkelig sørget for, at der ingen private Klager let vil melde sig. De Herrer maa nemlig erindre, at der er foretaget væsentlige Forandringer i den nu-gældende Ret her i Loven, som i en meget betydelig Grad deteriorere den private Klagers Stilling, idet man nemlig har taget alle Bøder fra ham; alle de Bøder, som tidligere tilfaldt Jordbrugerens, eller den, der var Jagteier, alle disse Bøder, som tidligere i Genhold til ældre Lovgivninger tilfaldt den private Klager, ere ved en anden Paragraph i denne Lov, som de ærede Forslagsstillere ikke have foreslaaet forandret, tagen fra Bedkommende. Hvad vil Sølgen heraf blive? Det er det samme som at sige til Jagteieren eller Jordbrugerens: vær saa artig at klage, men I skulle gjøre det paa egen Bekostning; I skulle betale den private Forsølgning; men den Udfigt,